

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206501
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617206501.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1577/8 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka - N. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., K. XX/XX a otec - C. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., W. XXXX/XX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 8. februára 2018, č. k. 10P/167/2017-39, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Topoľčany (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 08. 02. 2018, č. k. 10P/167/2017-39, zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti na mal. N. a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“).

3. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že otec sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na mal. N. zo sumy 200 eur na sumu 100 eur mesačne s účinnosťou od 01. 12. 2017, na pojednávaní upravil svoj návrh tak, že výšku zníženého výživného ponecháva na rozhodnutie súdu. Návrh zdôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/129/2017 zo dňa 14. 06. 2017 bolo jeho manželstvo s matkou mal. N. rozvedené, maloletá bola pre čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky a jemu bolo určené výživné v sume 200 eur mesačne. V tom čase mu jeho zárobkové možnosti a schopnosti umožňovali platenie výživného v určenej sume, ale odvtedy uňho došlo k zmene pomerov, zmenil zamestnanie, dochádza do práce mimo C., preto sa mu zvýšili náklady na cestovné a zmenila sa aj jeho bytová situácia, nebýva už u rodičov, ktorým mesačne prispieval sumou 100 eur, ale býva sám v prenajatom byte, kde má mesačné výdavky na nájomné 350 eur. Spláca poisťku sebe aj dcére, spláca úver po 231,64 eura, platí stavebné sporenie 180 eur a sporiaci účet v sume 20 eur. Jeho mesačný príjem je 891,46 eura a pracuje v štvorzmennej prevádzke, takže maloletú si berie jedenkrát týždenne, čo mu matka maloletej v poslednej dobe neumožňuje.

4. Matka, ktorá bola na pojednávanie riadne a včas predvolaná sa naň neodstavila, písomne sa ospravedlnila z dôvodu, že od 01. 02. 2018 nastupuje do nového zamestnania, zamestnávateľ ju

môže uvoľniť podľa jeho informácie až po odpracovaní 60 dní a z tohto dôvodu požiadala o odročenie pojednávania.

5. Súd prvej inštancie pojednávajúc v neprítomnosti matky, pretože na vykonanie pojednávania boli splnené zákonné podmienky, z vykonaného dokazovania zistil, že mal. N. sa narodila v manželstve rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/129/2017 zo dňa 29. 06. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 07. 2017 a týmto rozsudkom zároveň schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky s tým, že obidvaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok a otec zaviazal prispievať na jej výživu sumou 200 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, styk otca s maloletou neupravil.

6. V tom čase bol otec zamestnaný v spoločnosti D. na dobu neurčitú od 20. 04. 2015, priemerne mesačne zarábal 1 170 eur, zo spoločnej domácnosti sa odsťahoval a v priebehu konania o rozvod už býval u svojich rodičov. Matka bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok, bývala s maloletou u svojich rodičov. Rodičia mali vyživovaciu povinnosť len k mal. N.. V súčasnosti je otec nezamestnaný, od 01. 12. 2017 je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 700 eur mesačne. Býva sám v prenajatom dvojizbovom veľkometrážnom byte, za ktorý mesačne platí 400 eur nájomné. Vyživovacie povinnosti mu nepribudli. Z výsluchu otca a zo správ jeho zamestnávateľov súd zistil, že dôvodom ukončenia pracovného pomeru v spoločnosti D. B. s.r.o. bola dohoda medzi otcom a zamestnávateľom na skončení pracovného pomeru, ktorú inicioval otec a ako dôvod uviedol nové zamestnanie. Pracovný pomer u tejto spoločnosti mu skončil dňa 31. 08. 2017 a dňa 01. 09. 2017 nastúpil do zamestnania v Q. - B., V., kde pracovný pomer ukončil v skúšobnej dobe z jeho iniciatívy ku dňu 31. 11. 2017, pretože vo februári tohto roka mal začať pracovať v N. na tej istej pracovnej pozícii akú mal v D. B. B., ale keď zvážil výdavky, zistil, že práca v zahraničí sa mu neoplatí. V tejto spoločnosti dosahoval priemerný čistý mesačný zárobok 1 055 eur. Od 01. 12. 2017 je otec evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, poberá dávky v nezamestnanosti v sume 700 eur mesačne.

7. Matka bola do septembra 2017 na rodičovskej dovolenke s maloletou N., potom sa zamestnala v B. M. na ul. W. K. v C., kde pracovala do konca januára 2018 s priemerným mesačným zárobkom 500 eur, od 01. 02. 2018 je zamestnaná ako učiteľka v V. M. na ul. C. v C.. Matka s maloletou N., ktorá navštevuje materskú školu, býva naďalej u svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie mesačne sumou 155 eur. Ani matke vyživovacie povinnosti od poslednej úpravy výživného nepribudli.

8. Na základe vykonaného dokazovania dospel prvoinštančný súd k záveru, že návrh otca nie je dôvodný, pretože od predošlého rozhodnutia o výživnom nedošlo k takej zmene pomerov u účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie o výške výživného a bolo preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať taký príjem, aby z neho mohol plniť súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Súd pri rozhodovaní o výživnom pre maloleté deti je povinný skúmať nielen aktuálne zárobkové, majetkové a osobné pomery povinného rodiča, ale tiež to, aké sú jeho zárobkové možnosti a schopnosti a či sa bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania a zárobku. V konaní bolo preukázané, že v čase určenia výživného pre maloletú bol otec zamestnaný v trvalom pracovnom pomere, kde dosahoval čistý mesačný príjem v priemere okolo 1 100 eur, pracovný pomer ukončil na vlastnú žiadosť, podľa jeho tvrdenia sa tak rozhodol z dôvodu, že chcel odísť pracovať do zahraničia, ale rozmyslel si to po zvážení výdavkov, ktoré by v súvislosti s tým mal, keďže by sa mu to finančne neoplatilo. Otec je aktuálne nezamestnaný, v dôsledku toho sa mu znížil príjem, ktorý spočíva len v dávkach v nezamestnanosti, avšak tento stav existuje výlučne len na základe rozhodnutia otca, ktorý nepreukázal, že mal vážny dôvod vzdať sa výhodnejšieho zamestnania a príjmu, čo nemôže byť na ťarchu jeho maloletého dieťaťa, ktoré sa ešte nevie samo živiť a je odkázané výživou na svojich rodičov. Otec tiež poukazoval na zvýšené výdavky na bývanie, keďže sa odsťahoval od rodičov, býva sám a platí si nájom za dvojizbový byt, avšak podľa názoru súdu rodič, ktorý má zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, musí zvážiť svoje možnosti a odôvodnené výdavky tak, aby to nebolo na úkor maloletého dieťaťa, a teda aby vynakladal len také výdavky, ktoré sú nevyhnutné pre uspokojenie jeho životných potrieb.

9. Na základe takto vyhodnotených dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na mal. N. v doposiaľ určenej výške, pretože otec mal možnosť aj

naďalej pracovať s takým príjmom, z akého súd vychádzal pri predošlej úprave výživného, pričom sa tohto príjmu vzdal bez dôležitého dôvodu, preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol a o trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

10. Proti tomuto rozsudku podal otec maloletej v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a podanému návrhu vyhovel, alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie v konaní nevypočul matku mal. dieťaťa, ktorá ospravedlnila svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní. Matka žiadala pojednávanie odročiť, avšak súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez výsluchu matky. Opätovne poukázal na svoje mesačné výdavky v celkovej výške 1 106,21 eura (nájomné 400 eur, poisťka pre dcéru 23,80 eura, poisťka Metlife 50,77 eura, sporiaci účet 20 eur, úver 231,64 eura, stavebné sporenie 180 eur a výživné 200 eur), pričom jeho príjmy sú vo výške 700 eur a sú mu vyplácané ako dávka v nezamestnanosti. Zdôraznil, že počas spolužitia s manželkou na vlastné náklady prerobil a zariadil prvé poschodie manželkinho rodičovského domu celkovo vo výške 11 000 eur. Po rozvode manželstva nechal manželke a dcére všetko nové zariadenie, aby zostala najmä mal. dcéra v prostredí, na ktoré je zvyknutá. Zo spoločnej domácnosti si odniesol iba svoje osobné veci a odišiel do podnájmu. Sám spláca úver, ktorý si vzali počas manželstva spoločne s matkou mal. dieťaťa.

11. Ďalej poznamenal, že v konaní o rozvode manželstva sa dohodli na vyživovacej povinnosti otca vo výške 200 eur, pretože vtedy bola matka na materskej dovolenke, ktorá trvala aj po rozvode. Výška výživného bola aktom ústretovosti voči matke, ktorá v tom čase nemala iný príjem. V súčasnosti je však matka od septembra 2017 zamestnaná a pracuje ako L. v V. M., so sídlom C., C. L.. A. otázka matky sa nezmenila, býva u svojich rodičov aj s mal. dcérou, ktorá navštevuje materskú školu. Matke ani jemu nepribudla žiadna vyživovacia povinnosť. Na strane otca však nastala podstatná zmena pomerov, keď v snahe zlepšiť svoju finančnú situáciu chcel prijať možnosť pracovať v N., kde by mal lepšie finančné ohodnotenie. So zamestnávateľom v N. mal podpísanú pracovnú zmluvu. V predchádzajúcom zamestnaní mu po skúšobnej dobe nechceli predĺžiť pracovnú zmluvu na ďalšie tri mesiace, preto bol nútený sa evidovať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie od 01. 12. 2017 s tým, že nastúpi do práce v N. od 01. 02. 2018. V priebehu mesiaca december 2017 mu budúci zamestnávateľ poslal vyčíslenie neplánovaných nákladov v súvislosti s nástupom do nového zamestnania. Pôvodne sa pri podpise pracovnej zmluvy dohodli, že uvedené náklady budú zabezpečené firmou a odmena za vykonanú prácu bude vyššia. S poukazom na svoju aktuálnu finančnú situáciu usúdil, že toto zamestnanie je pre neho nevýhodné a odstúpil od pracovnej zmluvy. Nevzdal sa teda výhodnejšieho zamestnania bez vážneho dôvodu. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné v doposiaľ dohodnutej výške, pretože v súčasnosti si plní vyživovaciu povinnosť len s pomoci svojich rodičov. Záverom poznamenal, že chce rozšíriť styk s mal. dcérou aj počas týždňa, v čom mu matka doposiaľ nevyhovela.

12. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, uvádzajúc, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Súd sa nad mieru všetkých pochybností vysporiadal s návrhom otca na zníženie výživného na mal. N., keď tento jeho návrh ako nedôvodný zamietol. Je zrejmé, že na strane otca nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by mohla byť z objektívneho hľadiska vnímaná ako ním nezavinená zmena pomerov. Otec mal. N. k odvolaniu doložil dokumenty, ktoré potvrdzujú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z predložených dokladov je zrejmé, že otec skončil pracovný pomer s deklarovateľom v zahraničí na vlastnú žiadosť a domnieva sa, že argumentácia otca o dodatočných nákladoch v novom zamestnaní nemôže za žiadnych okolností obstať. Vzhľadom k uvedenému bolo preukázané, že je aj naďalej v možnostiach a schopnostiach otca mal. N. dosahovať taký príjem, aby z neho mohol plniť súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Dodala, že zmena majetkových pomerov na strane matky nie je predmetom skúmania v tomto konaní, pretože ide o návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Taktiež aj ďalšia argumentácia otca ohľadom spoločného bývania, resp. iných finančných záväzkov nijako nesúvisí s predmetom tohto konania a tvrdenia otca o jeho investíciách do spoločného bývania nie sú pravdivé. Poukázala na to, že sa otec mal skôr reevidovať svoje výdavky na bývanie, ktoré mu stúpili z pôvodných 100 eur na 350 eur. Otec mal okrem iného zabezpečené bezplatné bývanie u rodičov, ale napriek tomu odišiel do drahšieho podnájmu. Odvolanie otca považuje za nedôvodné, protirečivé a účelové. Otec nepreukázal, že by mal vážny dôvod vzdať sa výhodnejšieho zamestnania a takéto jeho rozhodnutie nemôže byť na ťarchu mal. N..

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) na prejednanie odvolania nariadil v zmysle § 385 ods. 1 CSP pojednávania za účelom doplnenia dokazovania a preskúmajúc rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP, pričom nie je viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 66 CMP dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14.3. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

14.4. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

14.5. Podľa § 67 CMP, na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14.6. Podľa § 68 CMP, odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné.

15.1. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15.2. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

16. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

17.1. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17.2. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods.2).

17.3. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (ods. 3).

17.4. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4).

17.5. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

17.6. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Právne predpisy, ktoré upravujú výživné, majú kogentnú povahu, teda nemôžu byť menené dohodou medzi oprávneným a povinným. Z povahy výživného ako zákonného nároku vyplýva i to, že zákon záväzne upravuje i jeho rozsah. Vzhľadom k mnohotvárnosti konkrétnych prípadov sa pri jeho určovaní kladie dôraz na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pri rozhodovaní o výživnom musí súd vychádzať zo zistení, ktoré určujú rozhodujúce podmienky pre stanovenie a výšku výživného v dobe rozhodovania. Pre rozsudok je rozhodný stav, ktorý tu je v dobe jeho vyhlásenia.

19. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov. Riešenie na to nadväzujúcich majetkových otázok dotknuté subjekty vnímajú veľmi citlivo. Zákon preto pojmovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sa preskúmavajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom tohto konania je návrh otca mal. N. P., nar. XX. XX. XXXX na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej. W. návrh odôvodnil tým, že nastala podstatná zmena okolností na jeho strane, keďže zmenil zamestnanie a v súvislosti s tým sa mu zvýšili výdavky na dopravu do zamestnania, lebo cestuje mimo C. a taktiež sa mu zvýšili výdavky na bývanie, pretože sa odsťahoval od rodičov, ktorým prispieval na domácnosť sumou 100 eur mesačne, teraz však býva v prenajatom dvojizbovom byte a jeho výdavky s tým spojené predstavujú sumu 350 eur. V zmysle predchádzajúcej súdnej úpravy prispieva na výživu mal. dcéry sumou 200 eur mesačne. Výdavky otca pozostávajú mesačne z úhrady poisťky Metlife vo výške 50,77 eura, z platenia poisťky mal. N. vo výške 23,80 eura, platenia sporenia vo výške 20 eur, splátok úveru vo výške 234,64 eura a z platenia stavebného sporenia vo výške 180 eur mesačne. Otec poukazuje na svoj mesačný príjem zo zamestnania v sume 891,46 eura. A na mesačné výdavky považuje vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére N. za vysokú.

21.1. V priebehu konania otec poukázal aj na to, že dohodou skončil pracovný pomer v skúšobnej dobe u zamestnávateľa Q.-B., so sídlom V., a podpísal pracovnú zmluvu a zmluvu o sprostredkovaní práce v N., kde mal nastúpiť na rovnakú pozíciu, avšak s lepším mzdovým ohodnotením. Do práce v N. mal nastúpiť od 01. 02. 2018. Podaním zo dňa 10. 01. 2018 odstúpil od pracovnej zmluvy uzavretej dňa 02. 11. 2017 z dôvodu, že mal byť uvedený do omylu, keďže pracovnú zmluvu si pri jej podpise nevedel preložiť (neovláda nemecký jazyk) a následne po jej preložení zistil, že táto pracovná zmluva obsahuje odchýlky od toho, čo bolo dohodnuté so sprostredkovateľom práce T. s. r. o. V dôsledku uvedených skutočností sa od 01. 12. 2017 zaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako uchádzač o zamestnanie s tým, že od 01. 02. 2018 nastúpi do práce v Nemecku. Počas trvania nezamestnanosti bola otcovi Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany vyplácaná dávka v nezamestnanosti vo výške približne 700 eur.

21.2. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo ďalej zistené, že matka mal. N. od septembra 2017 pracuje ako učiteľka v B. škole - M. D. kde za obdobie od 9 - 12/2017 dosiahla priemernú netto mzdu vo 520 eur mesačne. Zmena pomerov na strane matky nastala v tom, že sa zamestnala a ďalej nepokračuje v rodičovskej dovolenke.

22. Prvoinštančný súd zamietol návrh otca, pretože nezistil dôvod na zníženie výživného a podaný návrh, ktorý bol odôvodnený zmenou pomerov na jeho strane spočívajúcich v zmene zamestnania a zvýšených nákladov na cestovné a bývanie nepovažoval za oprávnený a navyše za rozhodujúcu skutočnosť pre zmenu úpravy výživného nepovažoval ani to, že otec zostal nezamestnaný od 01. 12. 2017 v dôsledku toho, že mal v úmysle od 01. 02. 2018 začať pracovať v N. s lepším mzdovým ohodnotením, avšak od pracovnej zmluvy odstúpil, a bola mu vyplávaná dávka v nezamestnanosti približne vo výške 700 eur mesačne. Súd prvej inštancie poukázal na to, že takýmto konaním sa otec mal. N. bez vážneho dôvodu vzal výhodnejšieho zamestnania, čo nemôže byť na ujmu mal. dieťaťa, pokiaľ ide o úpravu vyživovacej povinnosti rodiča k mal. dieťaťu

23.1. Odvolací súd sa pre zistenie aktuálneho skutkového stavu rozhodol v zmysle § 68 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) doplniť dokazovanie v odvolacom konaní a za týmto účelom nariadil odvolacie pojednávanie. Odvolací súd lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že v priebehu odvolacieho konania sa otec mal. N. opätovne zamestnal, a to v spoločnosti H. C., B., so sídlom C., A. X, pričom z uvedenej lustrácie zo dňa 12. 06. 2018 vyplýva, že otec bol v uvedenej spoločnosti zamestnaný od 19. 03. 2018 a jeho pracovný pomer trval do 30. 06. 2018. Taktiež je zrejmé, že za obdobie 3/2018 dosiahol mzdu brutto vo výške 576,05 eura mesačne, za obdobie 4/2018 dosiahol brutto mzdu vo výške 1 684,85 eura mesačne, za obdobie 5/2018 mzdu brutto vo výške 1 601,60 eura mesačne a za obdobie 6/2018 dosiahol brutto mzdu vo výške 1 477 eur mesačne. Z lustrácie ďalej vyplýva, že otec mal. N. je od 01. 07. 2018 zamestnancom spoločnosti M., s. r. o., so sídlom J., D. XX. Odvolací súd vykonal lustráciu v registri Sociálnej poisťovne aj ohľadom zamestnania a príjmov matky, pričom z lustrácie zo dňa 12. 06. 2018 je zrejmé, že matka pracuje v V. M. v C., C. XXXX, čo napokon sama dala na vedomie aj v konaní pred súdom prevej inštancie, keď ospravedlňovala svoju neúčast' na pojednávaní, pričom u tohto zamestnávateľa bola v pracovnom pomere od 01. 02. 2018 do 30. 06. 2018. Príjmy matky sa pohybujú za obdobie od 2/2018 a 3/2018 vo výške 601,51 eura brutto mesačne, za obdobie 4/2018 vo výške 572,87 eura brutto mesačne, za obdobie 5/2018 vo výške 0 eur a za obdobie 06/2018 vo výške 343,71 eura brutto mesačne.

23.2. Poukazujúc na zistené skutočnosti si odvolací súd vyžiadal zamestnávateľa otca - spoločnosti H. C., s. r. o., so sídlom v C., správu o pracovnej činnosti C. P. s uvedením od kedy presne trvá pracovný pomer, či ide o pracovný pomer na dobu určitú alebo na dobu neurčitú, vyčíslenie odmeny za dohodnutú prácu, a to brutto a netto za obdobie od marca 2018 do júna 2018 (mzdový list za uvedené obdobie) a rovnako tak si vyžiadal správu o pracovnej činnosti otca od aktuálneho zamestnávateľa M., s. r. o., so sídlom J., D. XX, za obdobie od 01. 07. 2018. Rovnako tak odvolací súd vyžiadal uvedené listiny aj od zamestnávateľa matky - V. M., so sídlom v C..

23.3. Zo správy o pracovnej charakteristike otca, ktorú doručila spoločnosť H. C., s. r. o., so sídlom C., A. X, odvolaciemu súdu dňa 04. 07. 2018, vyplýva, že otec maloletej bol zamestnaný v hlavnom pracovnom pomere na pozícii technik plastov. Pracovný pomer bol rozviazaný dohodou podľa § 60 Zákonníka práce na žiadosť zamestnanca z dôvodu pracovnej ponuky blízko svojho bydliska. Pracovná morálka bola primeraná, k práci sa staval zodpovedne a dochádzka do zamestnania bola pravidelná. Zároveň boli vyčíslené aj príjmy otca, pričom priemerná mesačná mzda za obdobie od 3/2018 - 5/2018 predstavovala sumu 963,80 eura a priemerný mesačný príjem za obdobie od 3/2018 - 5/2018 je vo výške 963,80 eura.

24. Zo správny spoločnosti M., s. r. o., so sídlom J., D. XX. Ktorú doručila táto spoločnosť ako aktuálny zamestnávateľ otca odvolaciemu súdu dňa 6.9.2018 vyplýva, že otec maloletej C. P. pracuje u tohto zamestnávateľa na základe pracovnej zmluvy zo dňa 26.6.2018, pracovná zmluva je uzavretá na dobu neurčitú

a deň nástupu do práce bol stanovený 1.7.2018, pričom zamestnanec pracuje v pozícii zoraďovač-spúšťač a jeho základná mesačná mzda je dohodnutá na 1800 eur brutto a k nej prináleží zamestnancovi aj odmena vo výške 200 eur brutto pri splnení stanovených ukazovateľov. Čistá mesačná mzda zamestnanca za mesiac 7/2018 je 1496,10 eura.

25. Dňa 04. 07. 2018 doručila správu o pracovnej charakteristike matky V. M. so sídlom C., C. XXXX/XX, z ktorej vyplýva, že pracovný pomer matky mal. N. bol uzavretý na dobu určitú od 01. 02. 2018 - 30. 06. 2018 z dôvodu zastupovania kolegyne. Pani P. si podala žiadosť o adaptačné vzdelávanie, keďže v predprimárnom zariadení ešte nepracovala. Koncom mesiaca apríl 2018 zostala PN až do ukončenia pracovného pomeru. Pracovná charakteristika počas výkonu jej práce bola hodnotená kladne. K správe o pracovnej charakteristike bola doručená aj Pracovná zmluva zo dňa 01. 02. 2018 vyplýva, že ide o pracovný pomer na dobu určitú od 01. 02. 2018 do 30. 06. 2018 s tým, že odmena bude dohodnutá osobitným rozhodnutím podľa platných predpisov. Ďalej bola doručená Pracovná náplň, výplatné pásky za obdobie od 2/2018 do 6/2018 a Oznámenie o skončení pracovného pomeru podľa § 71 Zákonníka práce.

26. Odvolací súd zároveň vyzval aj otca mal. Natálie, aby doložil súdu preklad pracovnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou B. KG, V. - B., B. 1, XX XXX G. ako zamestnávateľom a C. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., K. K. XX/XX, ako zamestnancom, zo dňa 02. 11. 2017, do slovenského jazyka, keďže pracovnú zmluvu k odvolaniu priložil len v nemeckom jazyku. Z pracovnej zmluvy vyplýva, že p. P.

mal byť zaradený na pracovnú pozíciu ako strojný zoraďovač vo viaczmennej prevádzke od 01. 02. 2018. Skúšobná doba bola dohodnutá na 6 mesiacov, výpovedná doba je 2 týždne a riadna výpoveď pred začiatkom pracovného pomeru je vylúčená. Mzda za prácu bola dohodnutá vo výške 2 630 eur brutto.

27.1. V predloženej pracovnej zmluve sa odvolací súd zamerlal okrem iného na to, či pracovná zmluva, resp. D. o sprostredkovaní práce uzavretá medzi sprostredkovateľom T. a klientom C. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., K. K. XX/XX, predmetom ktorej bola dohoda o sprostredkovaní zamestnania sprostredkovateľom pre klienta v zahraničí. Otec mal. N. namietal tvrdenie súdu, že sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a poukázal na to, že od vyššie uvedenej pracovnej zmluvy odstúpil z dôvodu, že po jej uzavretí zistil, že s prácou v N. sú spojené náklady, pričom nebol upozornený vopred, že ich bude musieť hradiť sám, resp. boli dohodnutí so zamestnávateľom tak, že mali byť v réžii zamestnávateľa.

27.2. Odvolací súd s poukazom na zistenie pravdivosti tvrdení povinného otca preskúmal Pracovnú zmluvu, ako aj Zmluvu o sprostredkovaní práce a zistil, že v pracovnej zmluve v časti označenej ako § 17 Osobitná dohoda je v súvislosti s tvrdenými skutočnosťami ohľadom nákladov na ubytovanie zamestnanca uvádzané, že zamestnávateľ sa podieľa prvých 6 mesiacov zamestnania na nákladoch nájmu v súvislosti s profesijne podmieneným druhým bydliskom v regionálnom okolí spoločnosti B. KG. Na základe relevantných daňových právnych predpisov poskytuje zamestnávateľ hrubú prirážku na nájom druhého bytu (bez nákladov energií) na základe predloženého dokladu, ktorá je maximálne vo výške 250 eur brutto mesačne. Zo zmluvy o sprostredkovaní práce odvolací súd zistil, že náklady na sprostredkovanie práce sú vyčíslené v čl. VI. Sankcie a porušenie zmluvných podmienok, z ktorého vyplýva, že klient je povinný náklady uhradiť v prípade, ak poruší zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z uvedenej dohody.

27.3. Odvolací súd však z uvedených listín nemá za preukázané, že by otec mal. N. mal dohodnuté nejaké výhody ohľadom preplácania cestovného a stravy, resp. že by mal dohodnutú vyššiu odmenu za vykonanú prácu, ako tú, ktorá vyplýva z pracovnej zmluvy ním predloženej. Pokiaľ ide o náklady na ubytovanie, odvolací súd odkazuje na § 17 pracovnej zmluvy, z ktorej vyplýva finančná výpomoc s uvedenými nákladmi zo strany zamestnávateľa zamestnancovi. Pokiaľ ide o preplácanie nákladov na dopravu a stravu, odvolací súd uvedené v otcom predložených dôkazoch nezistil, v dôsledku čoho nemal jeho tvrdenia ani za preukázané.

28. Na pojednávaní odvolací súd oboznámil s uvedenými listinami účastníkov konania, pričom zistené skutočnosti nasvedčujú vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti, keďže okrem toho, že možno konštatovať, že otec sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania v súčasnosti (od 01. 07. 2018) je otec mal. N. opäť zamestnaný, pričom dosahuje ešte vyšší príjem (minimálne 1496 eur netto mesačne) ako dosahoval v čase pred tým, ako sa stal nezamestnaný, teda keď zarábal 1170 eur netto mesačne (približne 1 600 eur brutto).

29. V predmetnej veci súd prvej inštancie zisťoval zmenu pomerov na strane všetkých účastníkov konania, ku ktorej došlo od posledného rozhodovania o výživnom. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so skutočnosťou, ktorá nastala v priebehu konania, a to dobrovoľné ukončenie zamestnania otca v spoločnosti Q. - SK spol. s r. o., so sídlom v V., v skúšobnej dobe, a to ku dňu 30. 11. 2017. Otec toto svoje konanie odôvodnil tým, že od 01. 02. 2018 má nastúpiť do práce v N., pričom neskôr zistil, že sa mu táto práca finančne neoplatí, a tak zostal aj naďalej evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny C. s tým, že poberá dávku v nezamestnanosti. V tomto smere dostatočne zistil skutkový stav veci, pričom odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, a to, že za daného skutkového stavu nie je daná potreba zmeny posledného súdneho rozhodnutia. Poukazujúc na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, a preto ho aj ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

30. Na podporu správnosti rozhodnutia súd prvej inštancie odvolací súd poznamenáva, že Zákon o rodine explicitne nevyžaduje podstatnú zmenu okolností na zmenu rozhodnutia o určení vyživovacej povinnosti. Napriek tomu, vzhľadom na konštrukciu tejto okolnosti ako výnimky zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, sa vyžaduje, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je žiaduce a prípustné

reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. V zmysle záverov aplikačnej praxe preto treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len v prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu. Tým je odôvodnená požiadavka na dôkladné zistenia a opisy skutkovej situácie v rámci konaní o výžive. Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu.

31. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne uvádza, že vyživovacia povinnosť rodičov k mal. deťom je prioritná a má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov. Vzhľadom k určovaniu výšky výživného na mal. dieťa je vždy potrebné na strane oprávneného z vyživovacej povinnosti skúmať jeho relevantné odôvodnené potreby a naopak na strane povinného z vyživovacej povinnosti je potrebné skúmať jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Pokiaľ ide o schopnosti povinného z vyživovacej povinnosti, tak tieto predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolani. Pokiaľ je povinný nezamestnaný, skúmajú sa dôvody takéhoto stavu, situácia na trhu práce, jeho aktivita smerujúca k získaniu zamestnania, dôvod ukončenia posledného pracovného pomeru (či už objektívny, napr. v dôsledku organizačných zmien, alebo subjektívny, napr. v dôsledku porušovania pracovnej disciplíny, resp. bezdôvodné ukončenie pracovného pomeru). Súd vychádza z možnosti pracovného uplatnenia a priemerného príjmu podľa správy o voľných miestach v danom regióne (v súčasnosti nie je nezvyklým javom ani migrácia za prácou) so zreteľom na kvalifikáciu, vek, získanú prax a ďalšie charakteristiky povinného. Nesporný význam z hľadiska individualizácie výšky výživného má kritérium majetkových pomerov povinného, ktorého adekvátne ocenenie nastalo jeho opätovným zaradením medzi všeobecné kritériá určovania rozsahu výživného. Umožňuje komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň povinného pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného. Majetkové pomery charakterizuje vlastníctvo nehnuteľností (pozemky, domy, byty, rekreačné chaty, ich počet, reálna potreba a možnosť využitia povinným vrátane získavania výnosov z nich, prípadne dôvod ich nevyužívania na výnosy), cenných papierov, obchodných podielov, vkladov v bankách, iných hnutelných vecí (motorové vozidlá, luxusné športové vybavenie, zbierky, cennosti, elektronika), ako aj celkový životný štandard (dovolenky, životné náklady). Okolnosťou tvoriacou v súhrne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek, náhrady škody). Aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potenciality. Zadĺženie povinného z dôvodov, ktoré nie sú nevyhnutné, resp. súvisia so zaobstaraním predmetov nadštandardnej hodnoty, z tohto hľadiska znamená, že na ne súd pri ustálení majetkových pomerov nebude prihliadať.

32. Na strane oprávneného zákon ustanovuje hľadisko odôvodnenosti potrieb. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodné. Ďalej sú odôvodnené potreby ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného, ako aj vymedzením rozsahu výživného pri jednotlivých druhoch vyživovacej povinnosti. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

33. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného. Záujem zákonodarcu na tom, aby v rámci majetkových vzťahov odvodených od príslušných osobných rodinnoprávnych vzťahov boli uspokojené potreby subjektov týchto vzťahov, siaha až do tej miery, že umožňuje hodnotiť nielen jeho životné okolnosti a pomery, ktoré sú reálne dané (prednosť pred princípom fakticity), ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Zdôvodnenie sa vidí v existenčnom charaktere výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. V konkrétnom prípade môže byť takouto okolnosťou napríklad zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem, ďalej môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu smerujúcu k získaniu iného zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru. Obdobne možno posudzovať situáciu zamestnanca s určitou kvalifikáciou, v dôsledku čoho môže vykonávať prácu v lepšie ohodnotenej, vyššej funkcii.

34. Relevanciu v zmysle následkov potenciality možno jednotlivým prípadom priznať len za podmienky, ak k takému konaniu nedošlo zo špekulatívneho, ale závažného dôvodu. Závažným dôvodom môže byť zdravotný stav, potreba miesta výkonu povolania bližšie k bydlisku rodiny, organizačné zmeny, potreba vykonávania starostlivosti o člena rodiny. Následkom princípu potenciality (ak sa nepreukáže ospravedlniteľný dôvod) je skutočnosť, že súd pri určovaní výšky výživného vychádza z potenciálneho príjmu, t.j. príjmu pred zmenou zamestnania, príjmu, aký by dosahoval vo vyššie ohodnotenej pozícii, z príjmu, ktorý dosahoval pred rozviazaním pracovného pomeru, resp. z majetkových pomerov, ako by obsahovali predmetné majetkové podstaty v prípade vzdania sa majetkového prospechu.

35. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné konštatovať, že konanie otca, ktoré spočívalo v ukončení pracovného pomeru v spoločnosti Q. - B., so sídlom V., sa javí v tejto súvislosti, kedy je otec povinný z vyživovacej povinnosti k mal. N., nar. XX. XX. XXXX, možno bez akýchkoľvek pochybností považovať za konanie, ktorým sa otec vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, v ktorom podľa mzdových dokladov dosahoval priemerne čistý mesačný príjem vo výške 1 100 eur. Následne sa evidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako uchádzač o zamestnanie s tým, že počas toho, ako je nezamestnaný poberá dávku v nezamestnanosti. Otec mal. N. síce podpísal pracovnú zmluvu a zmluvu o sprostredkovaní práce v N., od ktorej však 10. 01. 2018 odstúpil. Dôvodom odstúpenia od pracovnej zmluvy mali byť výdavky súvisiace s výkonom práce v zahraničí, s ktorými pôvodne pri podpísaní pracovnej zmluvy nepočítal, avšak v dôsledku existencie ktorých následne dospel k záveru, že sa mu práca v zahraničí neoplatí. Takéto konanie vykazuje znaky nezodpovednosti, na ktoré je súd povinný vždy v súvislosti s rozhodovaním o výške vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu prihliadať a s ktorým sa následne spája aj ten následok, že sa vychádza z potenciálneho príjmu rodiča, teda z príjmu predchádzajúceho tejto zmene.

36.1. Odvolací súd s poukazom vyššie uvedené skutočnosti, ktoré boli súdu prvej inštancie známe v čase jeho rozhodovania a taktiež aj zo skutočností, ktoré boli zistené v odvolacom konaní, prihliadnuc pritom na odôvodnené potreby mal. dieťaťa a na strane druhej schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca povinného z vyživovacej povinnosti považuje za dôvodné ponechať vyživovaciu povinnosť otca vo výške 200 eur, teda vo výške, ako bolo posledná súdna úprava, pretože na strane otca nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej N..

36.2. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane matky, konštatácia matky, že v konaní o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti otca nie je predmetom skúmania jej majetkových pomerov nie je správna, pretože v konaní o úprave vyživovacej povinnosti súd skúma komplexne pomery na strane rodičov mal. dieťaťa a taktiež aj na strane samotného dieťaťa oprávneného z vyživovacej povinnosti. Je potrebné taktiež zdôrazniť, že matka svojou osobnou starostlivosťou o dieťa vyvažuje čiastočne svoju vyživovaciu povinnosť k mal. dcére. V tomto smere však možno uviesť, že hoci sa matka krátkodobo zamestnala ako učiteľka v V. M. v C. a jej príjem nebol tvorený výlučne rodičovským príspevkom a prídavkom na dieťa, ale pozostával čiastočne aj zo mzdy za vykonanú prácu je potrebné túto skutočnosť v predmetnom konaní zohľadniť. Odvolací súd sa teda zaoberal aj námietkami otca v tom smere, že matka mal. N. opäť pracuje, pričom za vykonanú prácu dostáva mzdu, čo by malo znamenať, že sa môže aj ona vyššou mierou podieľať na výžive mal. dcéry, čo by na strane druhej odôvodňovalo vyhoveniu návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti. V tomto smere odvolací súd uvádza, že matka mal. N.

pracovala len na dobu určitú, a to na zastupovanie počas kolegyne v trvaní 5 mesiacov, pričom od 01. 07. 2018 je opäť na rodičovskej dovolenke. Poukazujúc na tieto skutočnosti krátkodobého charakteru však nemožno dospieť k inému záveru, ako k tomu, ku ktorému dospel aj súd prvej inštancie a s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, keď súd prvej inštancie zamietol návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti otca k mal. N.. Odvolací súd však považuje za potrebné poznamenať, že v súvislosti s rozhodnutím o zmene vyživovacej povinnosti je potrebné zohľadniť aj zmenu pomerov na strane mal. dieťaťa, ktoré v súčasnosti nie je v celodennej starostlivosti matky, ale navštevuje materskú školu, s ktorou sú spojené zvýšené náklady na ošatenie, stravovanie a rôzne iné poplatkové povinnosti (mesačný poplatok za škôlku, a pod.).

37. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd vo veci rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže nezistil závažnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom smere, že by odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti vyhovel.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).